

Publicerad 2013-02-09 15:29 av Ingmar Hård

katekes och framtidstro

Under lång tid hade han känt dysterhet. Han gick och tänkte på framtiden. Och han försökte spegla den i skenet av det han själv hade levt. Och i det sken han tyckte att historien gav.

Han tänkte på sina barnbarn och på den värld de själva skulle få barn i. Han tänkte på Ines, Iris, Felix, Veronika, Hannes och Tor.

Så vad hade hänt egentligen i världen sedan antiken, renässans, religionskrigen på 1600-talet, kolonialism och 1900-talets apokalyps i Europa.

Hur stod det nu till med religionsfrihet och demokrati en bit in på det tredje årtusendet ...

Tänkte han, som faktiskt mindes flyglarmsirenernas tjut och de svarta mörkläggningsgardinerna från Hitlers tid...

Hur är det egentligen nu.

Och i anteckningsboken skrev han för att försöka sortera sina tankar:

"katekes. vad är det. jag har aldrig läst den. men trossatser tror jag inte på. inte på dogmer om outgrundliga existenser. eller på hur och exakt vad du skall tro. efter suror i koranen, evangelier eller apostlabrev. eller, för den delen, heller inte på chefsekonomers profetior.

jag tror lika lite på inkquisitioner, kättarbål eller jihadiska terrordåd.

men

jag tror på en fri vilja, på yttrandefrihet och på rätten att slippa ha en tro.

jag tror på andligheten inuti en människa. den som kan trösta en vän.

jag tror

på kraften i min kram. och på värmen i ditt leende.

jag tror på detta. jag måste.

annars går jag under".

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingmar Hård med Poeter.se id #27267 innehar upphovsrätten